האור הגנוז של חנוכה

1. חולין דף צא/א

ויותר יעקב לבדו אמר רבי אלעזר שנשתייר על פכין קטנים.

2. פרדס יוסף (גור) על שמות לה, כז

אתי שפיר קושיית המפרשים בפך שמצאו בחנוכה, הלא בלאו הכי נטמא השמן כששפכו למנורה, עפ"י מה שכתב בספר ברכת שמואל (בדרוש לחנוכה) בשם הש"ך על התורה, ששמן המשחה היה מן השמן שירד ליעקב בהר המוריה מן השמים, וזה מה שאמרו חז"ל בחולין (צ"א.) ששכח פכין קטנים, וזה היה ג"כ הפך שמצאו החשמונאים שהיה חתום בחותמו של כהן גדול, ועיין בקב הישר (פרק צ"ו), ולפי דברי הרבינו חננאל כיון שהשמן היה ניסי אינו מקבל טומאה:

2א. זרע קודש – (רבי נפתלי מרופשיץ) חנוכה, ליל ב.'

זהו מה שאמרו ז"ל שיעקב חזר על פכים קטנים, הוא הפך קטן של שמן של חנוכה, שזהו היה עבודת יעקב להמשיך אז הנס של חנוכה.

3. אגרות הראיה, מד

הבנה פשוטה וישרה, שכל מה שאנו רואים, שומעים ומרגישים, מכל הענינים וקל וחומר מענינים המוסריים והשכליים, וביותר מענינים האלקיים, הכל המה בתור מלבושים, שמות, שתחתם נמצא תוך עצמי, ליותר קיים ויותר חי ואחדותי, שבזה הכל מתאחד.

3א. סנהדרין דף צא/ב

יקרא אל השמים מעל - זו נשמה. ואל הארץ לדין עמו זה הגוף:

4 . מדבר שור / הדרוש האחד עשר

גדר החושך הוא פירוד כל דבר בפ"ע, שאינו מביט אל זולתו ואינו מחובר לו בשום יחש, וכח הראות היוצא לאור ע"י האורה מטביע צורת המון נבראים ביחד בכ"א מהרואים וע"ז מתקשרים יחד לפעול לתכלית אחת.

4א. שמונה קבצים / קובץ א / תמב.

העולם כולו עסוק בפירורים של מחשבות, שאינו יכול למצא את האחדות החיה שבהם, ומתוך ריבוי הפירורים האחדות מסתתרת. באים בעלי הרעיון הפנימי וגוללים את האור האחדותי, ואינם מתחשבים אם התעמולה של פירורי המחשבות תלחץ על ידם וכמותם תתמעט.

5. ילקוט שמעוני בראשית - פרק טו - רמז עז

וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נֹפֶלֶת עָלָיו- חשכה זו יון שהחשיכה עיניהם של ישראל.

6. חגיגה דף יב/א

דאמר רבי אלעזר אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו כיון שנסתכל הקדוש ברוך הוא בדור המבול ובדור הפלגה וראה שמעשיהם מקולקלים עמד וגנזו מהן שנאמר וימנע מרשעים אורם ולמי גנזו לצדיקים לעתיד לבא.

7. ספר אמרי נועם על התורה - פרשת ויצא

ועל זה היתה מלחמת יעקב עם שרו של עשו, כמו שאמרו חז"ל [חולין צא.] חזר על פכים קטנים, הרומז על פך שמן של חנוכה, כי רצה יעקב להמשיך הברכה שיתרבה השמן בבחינת רב חסד... אשר על זה היתה מלחמתו של יעקב:

8. ספר שפת אמת - בראשית - לחנוכה - שנת [תרנ"ד]

בנס דחנוכה שהיה דולק בלי שמן א"כ הוא בחי' אור הגנוז.

8א. בני ישששכר · מאמרי חודש כסלו טבת/מאמר ד

והרב הקדוש מורנו הרב פנחס מקארעץ זצוק"ל הוסיף אומץ לומר בפירוש, אשר בכל שנה בשעת הדלקת הנרות מתגלה אור הגנוז, והוא אורו של מלך המשיח, עד כאן דבריו.

9. בעל הטורים על בראשית פרק כח פסוק כ

ללבש. ב' במסורת הכא. ואידך ללבוש את הבגדים (ויקרא כא, י). מלמד שיעקב היה כהן גדול, כדאיתא בב"ר. אמר הקב"ה למיכאל אתה עשית יעקב כהן גדול שלי בעל מום שהוא צולע על יריכו. חייך שאתה צריך להיות כהן גדול למעלה במקומו. זהו שאמר ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש, שתתקיים לי הכהונה שקניתי מעשו שהעבודה היתה בבכורות:

10. בני ישששכר · מאמרי חודש כסלו ד, פו

מלכות יון נקר וחשך" והנה יום כ"ה כסלו היה אז יום התגברות החושך בתכלית ואז באותו הזמן דייקא "ויאמר אלהים יהי אור " בזמן ממשלת החושך, כח יון בחכמות חיצוניות. על כן היה הנס אז בכ"ה כסלו דייקא.

11. משנה מסכת מגילה פרק א

(ח) אֵין בֵּין סְפָרִים לִתְפִלִּין וּמְזוּזוֹת, אֶלָּא שֶׁהַסְּפָרִים נִכְתָּבִין בְּכָל לָשׁוֹן, וּתְפִלִּין וּמְזוּזוֹת אֵינָן נִכְתָּבוֹת אֶלָּא אַשּׁוּרִית. רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, אַף בַּסְּפָרִים לֹא הִתִּירוּ שֶׁיִּכָּתְבוּ אֶלָּא יְוָנִית.

11א. עין איה שבת 66

ע"כ הפגישה היונית כשתגמור מהלכה להכנע כולה מפני הדר גאון ד' שהוא מעוזם של ישראל, עוד תשמש עם כל כחותיה להוסיף פאר ועצמה לתורת אמת ולגדל שם ד' אלהי ישראל בעולם, יפיפותו של יפת תיקבע באהלי שם , להרחיב ולשכלל לפאר ולרומם עוזה של תורה ויראת ד' טהורה, השתולה על הרי ישראל. ע"כ ראויים הם הימים הללו לקבעם ימים טובים.

11ב. מאורות הראי"ה לחנוכה ארבע פרשיות ופורים / חנוכה / יג.

בהלל והודאה... וכאשר למרות כל אלה קמנו ונתעודד, ודבר אלהינו יקום לעולם (ישעיה מ ח) , הרי דגלם של ישראל וקרנם מתרומם. גם אותם הקנינים שהם טובים לשמש את האור האמיתי של התורה, שנלקחו מאוצר הפגישה היונית, מאותן הדיעות דקריבין לארחא דמהימנותא (זוהר, שמות רלז א. ועי' הקדמת הזוהר, יג א ונצוצי זוהר אות יא) , שנצרפו ונטהרו באש דת של תורת אמת, להסיר מהן כל סיגיהן ובדיליהן, זאת היא טובה עליונה שמאת ד' היתה זאת להכין הכל להטיב באחרית, ע"ז [=על זה] ראו לקבע הלל.

12. ספר ישעיה פרק יא

(ו) וְגָר זְאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם:
(ח) וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל חֻר פָּתֶן וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה: